

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
1. ODVOLACIA DISCIPLINÁRNA KOMISIA
Štúrova 2, 812 85 Bratislava

1 ODK 1/2022-91

Žilina 13.06.2022

ROZHODNUTIE

1. odvolacia disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v zložení predseda 1. odvolacej disciplinárnej komisie JUDr. Jozef Kováčik a členovia 1. odvolacej disciplinárnej komisie JUDr. Viera Lichá Valicová, JUDr. Adrian Gellen, JUDr. Peter Golha a JUDr. Daniel Komora, vo veci odvolacieho disciplinárneho konania vedeného proti Mgr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], prokurátorovi Okresnej prokuratúry [REDAKOVANÉ], o odvolaní disciplinárne stíhaného prokurátora, podanom proti rozhodnutiu 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. 3 DK 2/2021-221 zo dňa 27.10.2021, takto

rozhodla:

Podľa § 211 odsek 3, s odkazom na § 211 ods. 8, § 216 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021, za použitia § 319 Trestného poriadku, odvolanie podané Mgr. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ], prokurátorom Okresnej prokuratúry [REDAKOVANÉ], **zamieta**, pretože nie je dôvodné.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím 3. disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „prvostupňová komisia) sp. zn. 3 DK 2/2021-221 zo dňa 27.10.2021 bol Mgr. [REDAKOVANÉ] v bode 9 a 12 rozhodnutia uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v spojení s § 26 odsek 1 písm. a), c) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že

v postavení námestníka prokurátora Okresnej prokuratúry [REDAKOVANÉ] pri výkone dozoru nad dodržiavaním zákonnosti nekonal bez prietahov v Bratislave na Okresnej prokuratúre [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ].

9/ v trestnej veci sp. zn. 2Pv [REDAKOVANÉ] pošk. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, vedenej na Okresnej prokuratúre [REDAKOVANÉ], pre zločin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 odsek 1 písmeno d), odsek 3 písm. a) Trestného zákona, bola dňa 12. marca 2019 policajtom predložená sťažnosť poškodeného proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmena b) Trestného poriadku, sťažnosť bola zo strany dozorového prokurátora vrátená vyšetrovateľovi ako predčasne predložená dňa 14. marca 2019, následne dňa 19. marca 2019 vyšetrovateľ opätovne predložil sťažnosť na rozhodnutie (lehota 20 pracovných dní na rozhodnutie uplynula 16. apríla 2019),

pričom Mgr. [REDAKOVANÉ] ako dozorujúci prokurátor v rozpore s pokynom krajskej prokurátorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ] z 12. februára 2018, o stanovených lehotách na rozhodnutie prokurátora o sťažnostiach oprávnených osôb proti rozhodnutiam policajtov, účinného od 15. februára 2018, v zmysle bodu 2) **nepožiadal nadriadeného prokurátora** v prípade nevybavenia sťažnosti v lehote do 20 pracovných dní od jej doručenia na prokuratúru **o predĺženie lehoty na jej vybavenie**, pričom lehotu je možné predĺžiť najviac na dobu 10 pracovných dní, a to na základe riadne zaevidovanej písomnej žiadosti prokurátora, a o podanej sťažnosti rozhodol až dňa 26. septembra 2019, teda postupoval v rozpore s pokynom krajskej prokurátorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ] z 12. februára 2018, o stanovených lehotách na rozhodnutie prokurátora o sťažnostiach oprávnených osôb proti rozhodnutiam policajtov a o podanej sťažnosti rozhodol po piatich mesiacoch od jej doručenia, čím spôsobil neodôvodnené prieťahy v konaní,

12/ v trestnej veci sp. zn. 4Pv [REDAKOVANÉ] obv. Ing. [REDAKOVANÉ] a spol. pre pokus zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 14 odsek 1), § 237 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona bola dňa 12. júna 2019 policajtom predložená sťažnosť proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmena b) Trestného poriadku (lehota 20 pracovných dní na rozhodnutie uplynula dňa 11. júla 2019) pričom **nepožiadal nadriadeného prokurátora** v prípade nevybavenia sťažnosti v lehote do 20 pracovných dní od jej doručenia na prokuratúru **o predĺženie lehoty na jej vybavenie**, pričom lehotu je možné predĺžiť najviac na dobu 10 pracovných dní, a to na základe riadne zaevidovanej písomnej žiadosti prokurátora, a o podanej sťažnosti rozhodol až dňa 20. novembra 2019, teda po viac ako 4 mesiacoch a postupoval v rozpore s pokynom krajskej prokurátorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ] z 12. februára 2018, o stanovených lehotách na rozhodnutie prokurátora o sťažnostiach oprávnených osôb proti rozhodnutiam policajtov, čím spôsobil neodôvodnené prieťahy v konaní.

Za toto disciplinárne previnenie uložila prvostupňová komisia Mgr. [REDAKOVANÉ] podľa § 189 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu o 5 % na jeden mesiac.

Prvostupňová komisia zároveň týmto rozhodnutím podľa § 209 písm. c) s poukazom na § 201 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry zastavila disciplinárne konanie, vedené proti Mgr. [REDAKOVANÉ], v bodoch 1-8, 10-11 rozhodnutia, lebo návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

Proti rozhodnutiu prvostupňovej komisie podal odvolanie navrhovateľ, a to písomným podaním zo dňa 10.11.2021, ktoré bolo doručené predsedovi prvostupňovej komisie dňa 15.11.2021. Toto odvolanie vzal navrhovateľ späť výslovným písomným vyhlásením zo dňa 10.01.2022. Následne prvostupňová komisia rozhodnutím sp. zn. 3 DK 2/2021-234 zo dňa 18.01.2022 vzala späťvzatie odvolania na vedomie.

Proti rozhodnutiu prvostupňovej komisie sp. zn. 3 DK 2/2021-221 zo dňa 27.10.2021 ďalej podal odvolanie Mgr. [REDAKOVANÉ], a to písomným podaním zo dňa 11.01.2022, ktoré bolo toho istého dňa podané na poštovú prepravu a na Generálnu prokuratúru SR bolo doručené dňa 12.01.2022. Odvolanie bolo podané

všeobecne, proti rozhodnutiu v celosti, a nebolo odôvodnené. Následne bolo odvolanie v konaní pred 1. odvolacou disciplinárnou komisiou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolacia komisia“) odôvodnené podaním zo dňa 03.05.2022, v rámci ktorého Mgr. [REDAKOVANÉ] výslovne vyhlásil, že berie svoje odvolanie v časti týkajúcej sa bodov 1-8, 10-11 rozhodnutia späť. Toto vyhlásenie bolo v ďalšom konaní odvolacej komisie považované za špecifikáciu, doplnenie odvolania a úpravu jeho dôvodov, nie za späťvzatie odvolania, ktoré má za následok, že odvolanie sa ďalej neprejednáva. Rozhodnutie prvostupňovej komisie následne bolo preskúmané len vo výroku o uznaní viny a o disciplinárnom opatrení, nakoľko len tieto po doplnení odôvodnenia Mgr. [REDAKOVANÉ] namietal.

V odôvodnení odvolania Mgr. [REDAKOVANÉ] uviedol:

„Odvolanie podávam voči uvedenému rozhodnutiu v časti výroku označenému pod číslom „II.“, ktorým som bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v bodoch 9/ a 12/.

V napadnutej časti namietam predovšetkým správnosť uvedenej časti výroku rozhodnutia, nedostatočnosť skutkových zistení a nesprávne právne posúdenie skutkového stavu. K uvedeným pochybeniam vytykaným rozhodnutiu navyše došlo v dôsledku konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo.

K procesnému postupu

Disciplinárne konanie je od svojho počiatku poznačené zvláštnym prístupom k predpisom vzťahujúcim sa k postupu v konaní a tým aj k prejednávaniu samotnej veci. A to odhliadnuc od postupu navrhovateľa, ktorý podal návrh, ktorý bol v absolútnej väčšine svojho obsahu už od počiatku právne nespôsobilý vyvolať prejednanie veci. Na to však žiadnym spôsobom disciplinárna komisia nereflektovala, hoci na tieto okolnosti, ktoré v konečnom dôsledku viedli k časti rozhodnutia o zastavení konania, som ihneď ako som dostal možnosť písomne upozornil vo svojom vyjadrení a domáhal sa rozhodnutia o uvedenej časti. Napriek tomu sa aj uvedená časť návrhu stala predmetom konania a ostala predmetom prejednávania až do rozhodnutia disciplinárnej komisie z 27.10.2021. Takto disciplinárna komisia postupovala, hoci sa jednalo o okolnosti, s ktorými zákon spája povinnosť rozhodnúť o zastavení konania a to dokonca bez ústneho pojednávania.

K uvedenému, vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o disciplinárne konanie prejednávané komisiou zloženou z prokurátorov, si dovoľím poukázať na to, že sa jedná o obdobnú situáciu, ako keby bol obvinený v trestnom konaní stíhaný za viacero skutkov, z ktorých niektoré sú premlčané alebo ich trestnosť zanikla a prokurátor by napriek tomu podal obžalobu v celom rozsahu pôvodného obvinenia, namiesto toho, aby trestné stíhanie v príslušnom rozsahu zastavil. Opakujem totiž, že ak bol disciplinárny návrh v danej časti už v čase jeho podania neopodstatnený, na čo som poukazoval a disciplinárna komisia o tom mala z môjho vyjadrenia (ako aj zo znenia časti návrhu) vedomosť, malo byť ihneď rozhodnuté o nedôvodnosti môjho disciplinárneho stíhania v danej časti, bez akéhokoľvek ďalšieho prejednávania. Takým rozhodnutím sa mal vytvoriť zákonom predpokladaný stav, kedy malo byť konanie v danej časti ukončené a predmetom ďalšieho konania mala ostať len tá časť disciplinárneho návrhu, ktorá nebola poznačená takými vadami, ktoré bránili meritórnemu prejednávaniu veci.

Tým, že tak disciplinárna komisia nepostupovala, hoci právny stav bol zjavný a poukazoval som naň, bol som postavený do situácie právnej a procesnej neistoty, keď predovšetkým nebolo zrejmé, v akom rozsahu sa mám pripravovať a brániť, ako som na to poukazoval už vo svojom prvotnom vyjadrení, keďže bolo pre mňa zjavné, že absolútne väčšinová časť návrhu nemôže byť predmetom ďalšieho konania, avšak disciplinárna komisia na túto zákonnú prekážku nijakým spôsobom nereflektovala, hoci mala o tom vedomosť a pokračovala v mojom disciplinárnom stíhaní v celom rozsahu. K tomu len pripomínam, že v ôsmich prípadoch uplynula subjektívna lehota a v dvoch prípadoch dokonca objektívna lehota.

Odhládnuv od toho, že takým postupom bolo bezdôvodne predĺžené moje postavenie ako disciplinárne obvineného v danej časti, malo to zjavne aj vplyv na celkové posúdenie veci a rozhodnutie vo výroku číslo „II.“ rozhodnutia. Tým, že sa až do finálneho rozhodnutia prvostupňovej disciplinárnej komisie neodstránilo nezákonné pokračovanie disciplinárneho konania v danej časti, predmetom ústneho pojednávania a meritórneho prejednávania zostal pôvodný disciplinárny návrh v celej svojej šírke. K tomu boli zabezpečené aj príslušné tomu zodpovedajúce spisy, resp. ich kópie, ktoré boli v miestnosti, kde sa konanie prejednávalo samozrejme demonštratívne poukladané a rozložené. Hoci predmetom konania a meritórneho prejednávania v súlade so zákonom mohli ostať len dva body z pôvodného návrhu, celé konanie počnúc predneseným návrhom cez rozsah prítomných podkladov až po záverečný prednes navrhovateľa vytváral dojem rozsiahlosti. Uvedené nadhodnotenie deklarovaného rozsahu vyvodzovania zodpovednosti v spojení s ďalej uvedenými skutočnosťami celkom zjavne viedlo k nespravodlivému a nie nestrannému konaniu a rozhodnutiu.

Procesný postup disciplinárnej komisie bol v priamom rozpore so zákonom. Zákon o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry číslo 154/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.07.2021 v § 216 ohľadne konania stanovuje primerané použitie Trestného poriadku, ak uvedený zákon nestanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Vzhľadom na úpravu a povahu ústneho pojednávania podľa zákona o prokuratúre je celkom zjavné, že uvedená časť konania má charakter súdneho konania, konkrétne hlavného pojednávania v trestnom konaní. Uvedené má v Trestnom poriadku kogentne ustanovený výsostne kontradiktórny charakter, kde zárukou spravodlivosti má byť aj to, že procesné strany majú rovnaké postavenie a spor strán posudzuje súd (v danom prípade disciplinárna komisia) ako nezávislý arbiter, ktorý stojí v zásade mimo dôkaznej iniciatívy strán. Okrem iného je podstatou daného konania, že dôkazné bremeno nesie žalobca (v danom prípade navrhovateľ), na podklade ktorého iniciatívy sa konanie vedie. Ku kontradiktórnosti trestného konania súdneho a k jej nevyhnutnosti pre spravodlivosť konania možno z hojnej judikatúry všeobecných súdov poukázať napríklad na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR spisovej značky 5To/ z 10.06.2021, spisovej značky 2Tost z 02.04.2014, spisovej značky 4Tdo z 02.03.2021. Je nesporné, že uvedené závery vzhľadom na svoj ústavnoprávny rozmer vo vzťahu k spravodlivosti konania sú plne uplatniteľné v disciplinárnom konaní, ktoré pri svojom postupe vychádza práve z princípov trestného konania.

Aký bol priebeh predmetného disciplinárneho konania? Disciplinárna komisia iniciatívne zabezpečila a vykonala všetky dôkazy, ktoré pre unesenie dôkazného bremena potreboval navrhovateľ. Na ústnom pojednávaní bol navrhovateľ dôkazné pasívny a jeho úlohu od počiatku až do konca prevzala disciplinárna komisia, ktorá nielenže pomohla uniesť dôkazné bremeno, ale ho aj na seba prevzala. Disciplinárna komisia na jednej strane zabezpečovala dôkazy v prospech navrhovateľa, na strane druhej nereflektovala na skutočnosti mnou uvedené už na samom počiatku konania. Je v tomto smere pomerne

zavádzajúce tvrdenie v odôvodnení rozhodnutia (strana 19), že až „po vykonanom dokazovaní musela disciplinárna komisia opätovne vyhodnotiť plynutie subjektívnej lehoty, vzhľadom na dokazovanie na ústnom pojednávaní preukázané skutočnosti“. Jedná sa totiž o tie isté skutočnosti, na ktoré som od počiatku poukazoval, pričom pri skutkoch v rozhodnutí číselne označených ako 10/ a 11/ sa nejednalo o uplynutie subjektívnej lehoty, ktorú by bolo potrebné skúmať, ale jednalo sa o uplynutie objektívnej lehoty dvoch rokov, čo bolo zjavné priamo z návrhu a teda v rozpore s tým, čo sa konštatuje v rozhodnutí na strane 13, že formulácie skutkov v návrhu neumožňovali „bez ďalšieho považovať návrh za oneskorený“.

Celým postupom disciplinárnej komisie tak došlo k takému konaniu, ktoré nemožno považovať za nestranné a spravodlivé, keď som bol postavený do situácie, keď som bol na pomyselných dvoch stranách a na druhej strane bol navrhovateľ spolu s disciplinárnou komisiou vykonávajúcou úlohu žalobcu, ktorá nereflektovala ani nedostatok základných podmienok na vedenie konania vo viac než 4/5 (štyroch pätinách) obsahu návrhu. Uvedené tak implikuje, že tento postup disciplinárnu komisiu aj viedol k rozhodnutiu, v ktorom sa pre ňu javilo nevyhnutným dostať dôvodnosti aspoň časti z tak obsiahleho návrhu, ktorý svojim nesprávnym konaním doviedla až do štádia ústneho pojednania.

K zistenému skutkovému stavu a jeho právnomu posúdeniu

Z dikcie skutkov v časti „II.“ rozhodnutia vyplýva, že je mi kladené za vinu, že som nepožiadal v zmysle pokynu krajskej prokurátorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ] nadriadeného prokurátora o predĺženie lehoty na jej vybavenie. Uvedený pokyn však stanovuje, že lehotu môže predĺžiť na základe žiadosti prokurátora konajúceho o sťažnosti, jeho nadriadený prokurátor (okresný prokurátor, resp. námestník okresného prokurátora pokiaľ ide o prokurátora okresnej prokuratúry...). Je nesporné, že mne ako námestníkovi bol nadriadeným prokurátorom jedine okresný prokurátor. Tvrdenie disciplinárnej komisie o tom, že tak mohla urobiť druhá námestníčka okresného prokurátora nemá oporu v oboznámených interných predpisoch, ani v zaužívanom spôsobe fungovania medzi námestníkmi. Tvrdenie o tom, že som to dokonca v krajnom prípade mohol predĺžiť sám, nemá rovnako oporu v interných predpisoch a navyše sa stáva absurdným. Za platnosti takej možnosti, keď v jednej osobe splýva postavenie žiadateľa a schvaľovateľa, by bolo čistým formalizmom vyhotovovať žiadosť a sám si ju schvaľovať, keďže už z povahy takeého „rozhodovania“ je zrejmé, že keď už k takej žiadosti o predĺženie pristúpim, tak jej aj (sám) vyhoviem. To potom okrem iného znamená, že je identický stav pri formálnom samoschválenom predĺžení ako pri faktickom predĺžení bez samoschválenej žiadosti, keďže oba prípady sú pokryté vôľou a oprávnením toho istého subjektu. Opätovne však pripomínam, že sa jedná len o hypotetickú konštrukciu, ktorá nemá oporu v oboznámených interných predpisoch, ktorých porušenie sa mi kladie za vinu. Navyše je také odôvodnenie v priamom rozpore so znením skutkov, za ktoré ma disciplinárna komisia uznáva za vinného, keďže tie mi kladú za vinu, že som nepožiadal nadriadeného prokurátora o predĺženie lehoty.

S uvedenou problematikou a s iba hypotetizujúcim záverom komisie súvisí skutočnosť, na ktorú som poukazoval v konaní, že podľa mojich spomienok mal byť okresný prokurátor dlhodobo neprítomný v dobe, ktorá korešponduje s časom, kedy prichádzalo do úvahy žiadať ho o predĺženie lehoty. Nebolo tak objasnené, či vôbec bolo možné sa objektívne dopustiť toho, že som nepožiadal okresného prokurátora o predĺženie lehoty, teda v čase, keď ešte bolo možné lehotu predĺžiť. Predmetné má tak vplyv aj na právnu kvalifikáciu konania, keď vzhľadom na uvedený skutkový stav nemožno mať za preukázané nesplnenie úloh a pokynov uložených nadriadeným prokurátorom podľa § 26 odsek 1 písmeno a) zákona o prokurátoroch

a právnych čakateľoch prokuratúry ako mi to kladie za vinu rozhodnutie disciplinárnej komisie.

Čo sa týka celkového posúdenia konania kladeného mi za vinu, disciplinárna komisia rozšírila oproti návrhu skutky o návetie, že som sa ich dopustil v postavení námestníka. Keďže ani uvedená skutková modifikácia nemala pôvod v iniciatíve navrhovateľa, len to symbolicky zavŕšilo postavenie disciplinárnej komisie ako žalobcu a súčasne arbitra. Práve uvedenou taktou doplnenou konštrukciou, že som pôsobil vo funkcii námestníka, disciplinárna komisia odôvodnila závažnosť konania ako disciplinárneho previnenia a uloženia disciplinárneho opatrenia.

K tomu sa žiada uviesť, že som v danom čase sám vykonal kroky k ukončeniu svojho pôsobenia vo funkcii vedúceho prokurátora a reflektoval som tým aj výkon uvedenej funkcie za daných okolností. Uvedenú, ani inú, funkciu vedúceho prokurátora som od daného momentu nevykonával, ani som na ňu neašpiroval a ani to nemám v úmysle. Chcem poukázať na to, že ak by som bol za uvedené dva skutky uznaný za vinného v čase, kedy by som bol stále námestníkom okresného prokurátora, nebolo by mi možné ukladať disciplinárne opatrenie odvolania z funkcie vedúceho prokurátora (§ 189 odsek 2 písmeno b)), keďže sa nejedná o skutky kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie. Hoci som sám na uvedenú funkciu rezignoval, prejavil som sebareflexiu, od uvedených skutkov spočívajúcich v dvoch veciach uplynula doba vyše dvoch rokov a bol som pozitívne hodnotený, bolo uvedené konanie vyhodnotené po uznaní viny za zasluhujúce si uloženie predmetného disciplinárneho opatrenia. Mám za to, že také posúdenie je neprimerané skutkovému rozsahu, za ktorý bola uznaná vina aj v prípade, ak by vina bola preukázaná.

S vyššie uvádzanou otázkou ne/prítomnosti okresného prokurátora súvisí aj skutočnosť, na ktorú som poukazoval, a ktorá nebola v rozhodnutí vzatá do úvahy, že som popri plnení iných služobných povinností prokurátora ako námestník okresného prokurátora v čase jeho neprítomnosti ešte vo zvýšenej miere oproti normálu tohto dlhodobu zastupoval. Mám za to, že celkovo disciplinárna komisia nedostatočne zohľadnila okolnosti môjho pôsobenia, na ktoré som poukazoval a rovnako aj okolnosti môjho doterajšieho pôsobenia vo funkcii prokurátora a hodnotenia tohto pôsobenia.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody mám za to, že došlo k závažnému porušovaniu ustanovení o konaní, ktoré mali za následok okrem nesprávneho postupu a nesprávneho rozhodnutia samotného. Jedná sa pritom o taký postup vo svojej celistvosti od počiatku, že je otáznne, či je ho vôbec možné konvalidovať novým konaním. S poukazom na uvedené - tak ako je to v obdobných prípadoch v trestnom konaní, keď je konanie poznačené takými neodstrániteľnými nezákonnosťami, ktoré nemôžu byť podkladom pre záver o vine - do úvahy prichádza oslobodenie podľa § 208 odsek 3 písmeno b) zákona o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry v znení účinnom do 31.07.2021. Podporne, ale nadväzne na uvedené, je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, čo zodpovedá dôvodu podľa § 208 odsek 3 písmeno d) zákona o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry v znení účinnom do 31.07.2021 a to nesporne minimálne v časti, v ktorej sa mi kladie za vinu nesplnenie úloh a pokynov uložených nadriadeným prokurátorom podľa § 26 odsek 1 písmeno a) zákona o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry v súvislosti s nepožiadanim o predĺženie lehoty.

Ak odvolacia disciplinárna komisia dospeje napriek vyššie vytknutým pochybeniam a po vysporiadaní sa s argumentáciou o okolnostiach, za ktorých som vykonával funkciu

prokurátora, k záveru o vine za zvyšné disciplinárne previnenie (t.j. mimo nesplnenia úloh a pokynov uložených nadriadeným prokurátorom podľa § 26 odsek 1 písmeno a) zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry) mám za to, že je namieste aplikovať ustanovenie § 208 odsek 2 zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 31.07.2021.

Vážená odvolacia disciplinárna komisia, k podaniu odvolania proti rozhodnutiu v celom rozsahu ma viedla procesná opatrnosť, vzhľadom na vyššie uvedený postup disciplinárnej komisie.

Týmto výslovne beriem späť odvolanie proti rozhodnutiu 3. disciplinárnej komisie GP SR z 27.10.2021 číslo konania 3 DK 2/2021-221 v časti skutkov pod číslami 1/ až 8/, 10/ a 11/, v ktorom sa disciplinárne konanie zastavuje.

Vážená odvolacia disciplinárna komisia, ospravedlňujem sa oneskorené spracovanie a zaslanie doplnenia odvolania. V konaní sa zastupujem sám a plnenie služobných povinností aj mimo rámca stanoveného služobného času na v súčasnosti katastroficky personálne poddimenzovanej okresnej prokuratúre mi neumožnilo spracovať a skompletizovať predmetné podanie skôr. Prosím tak o zhovievavosť pri ospravedlnení tohto oneskorenia oproti určenej lehote, keďže k oneskoreniu došlo aj pri spracovaní rozhodnutia disciplinárnej komisie, ktoré celkom zjavne vzhľadom na dátum jeho expedovania nebolo vyhotovené v zákonnej lehote podľa § 208 odsek 6 zákona o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 31.07.2021.“

Na podklade podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané osobou k takému úkonu oprávnenou a v zákonom stanovenej lehote, preskúmala odvolacia komisia zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia prvostupňovej komisie, ako i správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom dospela k záveru, že odvolanie Mgr. [REDAKOVANÉ] nie je dôvodné.

Podľa § 211 ods. 3 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021 o odvolaní rozhoduje odvolacia disciplinárna komisia.

Podľa § 211 ods. 8 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021 na disciplinárne konanie pred odvolacou disciplinárnou komisiou sa primerane vzťahujú ustanovenia druhého dielu jedenástej hlavy druhej časti a § 216.

Podľa § 216 zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021 pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti prokurátora sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolacia komisia, po dôslednom preskúmaní doterajšieho priebehu konania, skutkových a právnych záverov rozhodnutia prvostupňovej komisie, ako i po vykonaní ústneho pojednávania v odvolacom konaní, sa nestotožnila s odvolacími námietkami Mgr. [REDAKOVANÉ], ale naopak stotožnila sa so závermi prvostupňovej komisie, ktorej rozhodnutie považuje za zákonné a dôvodné a v podrobnostiach naň odkazuje.

Odvolacia komisia predovšetkým zistila, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu prejednávaneho disciplinárneho previnenia, je napadnuté rozhodnutie výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa príslušných ustanovení predpisov vzťahujúcich sa na disciplinárne konanie, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, právne posúdenie prípadu alebo na zachovanie práv disciplinárne stíhaného prokurátora. Skutkové zistenia prvostupňovej komisie, tak, ako sú uvedené v napadnutom rozhodnutí, sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, vykonanému na ústnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolacia komisia v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, dostatočne rozvedené dôvody rozhodnutia prvostupňovej komisie, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Prvostupňová komisia vykonala dokazovanie vo veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyvodila z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, postupovala prvostupňová komisia dôsledne v zmysle zákona, keď hodnotila dôkazy na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo, aj v ich súhrne, a v konečnom dôsledku dospela k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam. V skutku popísané disciplinárne previnenie tak má oporu v dokazovaní vykonanom na ústnom pojednávaní, ako na to v podrobnostiach a s odkazom na konkrétne vykonané dôkazy poukázala prvostupňová komisia v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzala prvostupňová komisia za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprela a akými úvahami sa spravovala pri hodnotení dôkazov. Prvostupňová komisia súčasne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyložila, ako sa vyrovnala s podstatnou obhajobou Mgr. [REDAKOVANÉ] a akými právnymi úvahami sa spravovala, keď posudzovala dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Odvolacia komisia sa preto v tomto smere stotožňuje s rozhodnutím prvostupňovej komisie a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v podstatnom rozsahu týka aj odvolacích námietok Mgr. [REDAKOVANÉ], pretože dôvody jeho odvolania sú v značnej časti súhrnom jeho obhajoby, prezentovanej v celom doterajšom konaní. Odvolacia komisia je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Odvolacia komisia si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery prvostupňovej komisie vo svojom rozhodnutí opakovať, a to aj preto, lebo v dvojinštančnom konaní rozhodnutia súdu (komisie) prvého stupňa a odvolacieho súdu (komisie) tvoria jednotu a v prípade, ak si odvolacia komisia osvojuje správnosť záverov napadnutého rozhodnutia prvostupňovej komisie, je potom jej úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok.

Skutočnosť, že disciplinárne stíhaný prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prvostupňovej komisie v napadnutom rozhodnutí, nemôže samo

osebe viesť odvoláciu komisiu k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených prvostupňovou komisiou.

Odôvodnenie rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam je predovšetkým potrebné zdôrazniť, že v danom prípade nebolo sporné, a Mgr. [REDAKOVANÉ] to ani nenamietal, že skutky 9 a 12 sa stali tak, ako sú opísané vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania, najmä z dozorových spisov vo veciach sp. zn. 2 Pv [REDAKOVANÉ] a 4 Pv [REDAKOVANÉ], ktoré boli na ústnom pojednávaní prvostupňovej komisie oboznámené, je úplne zrejmé, kedy boli sťažnosti v týchto prípadoch predložené dozorujúcemu prokurátorovi na rozhodnutie, že dozorujúci prokurátor nepožiadala o predĺženie lehoty na rozhodnutie a kedy bolo nakoniec o sťažnostiach rozhodnuté. Popis skutkov, za ktoré bol Mgr. [REDAKOVANÉ] uznaný vinným, teda jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

Mgr. [REDAKOVANÉ] v prvom rade namieta procesný postup prvostupňovej komisie, ktorá aj napriek tomu, že mala na základe jeho vyjadrenia, ale i zo znenia disciplinárneho návrhu, vedomosť o zániku disciplinárnej zodpovednosti pri viacerých skutkoch, nezastavila ihneď konanie, ale pokračovala v konaní o všetkých skutkoch až do rozhodnutia. K tejto námietke je potrebné uviesť, že prvostupňová komisia nemohla zastaviť disciplinárne konanie len na základe vyjadrenia disciplinárne stíhaného prokurátora alebo na základe znenia disciplinárneho návrhu, keďže skutočnosti uvádzané v týchto dokumentoch musela overiť dôkazmi, s ktorými sa musela oboznámiť nielen prvostupňová komisia, ale ktoré museli byť zákonným spôsobom vykonané na ústnom pojednávaní. Rozhodujúce v tomto smere boli predovšetkým dozorové spisy, týkajúce sa jednotlivých skutkov, ale aj ďalšie listinné dôkazy, záznam z previerky, a v neposlednom rade aj výsluchy strán na ústnom pojednávaní. Pokiaľ Mgr. [REDAKOVANÉ] analogicky poukazuje na trestné konanie, kedy v prípade premlčania trestného stíhania prokurátor nepodá obžalobu aj za „premlčané“ skutky, táto analógia nie je presná, nakoľko konanie disciplinárnej komisie je možné prirovnať skôr k trestnému konaniu súdnemu, v rámci ktorého súd uváži, či je možné už na podklade spisového materiálu predloženého s obžalobou zastaviť pri niektorých skutkoch trestné stíhanie pre niektorý z dôvodov zániku trestnosti, alebo je nutné vykonať ďalšie dokazovanie na jednoznačné preukázanie tohto dôvodu. Disciplinárne konanie je navyše rozdielne v tom, že s disciplinárnym návrhom nie je predkladaný kompletný spis, ale tento je tvorený v priebehu disciplinárneho konania, prvostupňová komisia pri preskúmaní návrhu teda nemá k dispozícii všetky dôkazy nevyhnutné na rozhodnutie. Špecifikom daného prípadu navyše bola skutočnosť, že pri skutku v bode 11 návrhu do úvahy prichádzal zánik disciplinárnej zodpovednosti len pri časti skutku, čo následne bolo riešené aj zo strany navrhovateľa na ústnom pojednávaní. Pokiaľ by prvostupňová komisia zastavila konanie pre časť skutkov skôr, ešte pred rozhodnutím o zvyšnej časti disciplinárneho návrhu, vystavovala by sa navyše riziku predĺženia konania, nakoľko by musela rátať aj s prípadným odvolacím konaním, ku ktorému by musela odvolacej disciplinárnej komisii predložiť disciplinárny spis. Aj z hľadiska účelnosti

a hospodárnosti konania tak prvostupňová komisia postupovala správne. Je potrebné zdôrazniť, že aj keby odvolacia komisia bola toho názoru, že prvostupňová komisia mohla zastaviť konanie pre časť skutkov skôr, než v konečnom dôsledku učinila, nemalo by to žiadny vplyv na posúdenie skutkov, za ktoré bol Mgr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] uznaný vinným, toto sa žiadnym spôsobom neodrazilo na hodnotení skutkov v bode 9 a 12 rozhodnutia. Odvolacia komisia sa nestotožňuje s názorom prezentovaným v odvolaní, že postupom prvostupňovej komisie došlo k nadhodnoteniu deklarovaného rozsahu vyvodzovania zodpovednosti, prvostupňová komisia sa musela zaoberať disciplinárnym návrhom tak, ako bol podaný a v takom rozsahu vykonať dokazovanie.

Odvolacia komisia v tomto smere uzatvára, že bolo vecou posúdenia prvostupňovej komisie, v ktorom štádiu konania rozhodne o zastavení disciplinárneho konania, a s jej postupom sa odvolacia komisia plne stotožňuje. Zároveň odvolacia komisia zastáva názor, že postup prvostupňovej komisie žiadnym zásadným spôsobom nezhoršil postavenie obvineného, pre rozhodnutie o uznaní viny a o uložení disciplinárneho opatrenia tento postup nemal prakticky žiadny význam.

Mgr. [REDAKOVANÉ] ďalej v odvolaní namieta, že postup prvostupňovej komisie nebol kontradiktórny, keďže sama, bez dôkaznej iniciatívy strán, zabezpečovala dôkazy. Tu je potrebné uviesť, že aj keď procesný postup disciplinárnej komisie sčasti vychádza z ustanovení Trestného poriadku a primerane sa nimi spravuje, sú tu určité rozdiely a modifikácie. K týmto rozdielom je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že disciplinárna komisia po podaní návrhu nemá k dispozícii celý disciplinárny spis, ktorý by bol ako v trestnom konaní produktom prípravného konania, ale tento disciplinárny spis sa tvorí až v konaní pred disciplinárnou komisiou. K tejto námietke je potrebné poukázať na ustanovenie § 200 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021, podľa ktorého *ak obsah návrhu na začatie disciplinárneho konania vyžaduje predbežné objasnenie uvádzaných skutočností, predseda disciplinárnej komisie alebo ním poverený člen disciplinárnej komisie vykoná potrebné úkony. Môže najmä zistiť stanovisko prokurátora, proti ktorému sa začalo disciplinárne konanie, zistiť potrebné ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré v návrhu nie sú uvedené, a ak ide o listiny alebo iné veci, zadovážiť ich na vykonanie dôkazu.* Citované ustanovenie teda priamo umožňuje predsedovi disciplinárnej komisie, aby zabezpečil listiny alebo iné veci na vykonanie dôkazu. Dôkazná iniciatíva disciplinárnom konaní potom nespočíva len na pleciach strán, ale aj predseda komisie je oprávnený sám a z vlastnej iniciatívy zisťovať potrebné skutočnosti a dôkazy, aj keď nie sú v návrhu uvedené, a zadovážiť listiny alebo iné veci na vykonanie dôkazu.

Ďalšia námietka Mgr. [REDAKOVANÉ] obsahuje v podstate tvrdenie, že nebolo preukázané, že v rozhodujúcom čase bol na pracovisku prítomný okresný prokurátor, ktorý bol oprávnený mu predĺžiť lehotu na vybavenie sťažnosti. K tejto námietke je potrebné uviesť, že aj keď sa v obidvoch skutkoch uvádza, že Mgr. [REDAKOVANÉ] nepožiadal nadriadeného prokurátora o predĺženie lehoty na vybavenie sťažnosti, táto okolnosť tvorí len jednu, aj to nie podstatnú, časť skutkov, z ktorých bol uznaný vinným. Odvolacia komisia považuje za podstatu daných skutkov prietahy v konaní, teda to, že disciplinárne stíhaný prokurátor nerozhodol o predložených sťažnostiach nielen v lehote stanovenej pokynom krajskej prokuratorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ]

z 12. februára 2018, ale ani následne v primeranej lehote. Avšak na druhej strane je potrebné uviesť, že odvolacia komisia považuje za preukázané, že Mgr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] skutočne nepožiadala o predĺženie lehoty na rozhodnutie o sťažnostiach, hoci o týchto nerozhodol v lehote stanovenej pokynom krajskej prokuratorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ] z 12. februára 2018. Tu nemôže byť ospravedlnením, že okresný prokurátor v rozhodujúcom čase, teda keď bolo aktuálne predĺženie lehoty, nebol v práci. Pokiaľ aj do tohto momentu neboli na príslušnej okresnej prokuratúre nastavené mechanizmy, ako sa má takáto situácia riešiť, keď takáto situácia nastala, malo to byť riešené, predovšetkým signalizáciou krajskému prokurátorovi, ale aj na danej okresnej prokuratúre, či už schválením predĺženia lehoty druhým námestníkom, ale nie je vylúčené ani podpísanie predĺženia lehoty samotným disciplinárne stíhaným prokurátorom v čase, keď zastupoval okresného prokurátora, alebo zabezpečenie ústneho (telefonického) súhlasu okresného prokurátora s predĺžením lehoty a následné potvrdenie tohto súhlasu písomnou formou v čase, kedy už bol okresný prokurátor na pracovisku prítomný. Takéto predĺženie lehoty, hoci aj „sebou samým“, má minimálne význam z hľadiska, že predĺžiť lehotu v zmysle uvedeného pokynu bolo možné maximálne na 10 dní, teda pri predĺžení lehoty by bola určená lehota, v ktorej musí byť o sťažnosti rozhodnuté. Nemôže byť ospravedlnením prokurátora, že si nedal predĺžiť lehotu na rozhodnutie o sťažnosti z dôvodu neprítomnosti okresného prokurátora na pracovisku, keď následne o sťažnosti nerozhodol ani v maximálnej dobe, na ktorú bolo možné lehotu predĺžiť, ba dokonca o sťažnosti rozhodol až po viacnásobne dlhšej dobe, než na ktorú bolo možné lehotu predĺžiť. Z ročnej absenčnej karty JUDr. [REDAKOVANÉ] za rok 2019, predloženej navrhovateľom v rámci vyjadrenia k odvolaniu, ktorá bola na ústnom pojednávaní odvolacej komisie prečítaná ako listinný dôkaz, navyše vyplýva, že pokiaľ v prípade skutku č. 9 mala lehota na rozhodnutie o sťažnosti uplynúť dňa 16.04.2019, v tento a aj v nasledujúce dva dni bol JUDr. [REDAKOVANÉ] v práci prítomný, a v prípade skutku č. 12, kedy mala lehota na rozhodnutie o sťažnosti uplynúť dňa 11.07.2019, mal JUDr. [REDAKOVANÉ] síce byť na dovolenke, avšak následne dňa 15.07.2019 už bol v práci prítomný, teda mohol aj dodatočne schváliť predĺženie lehoty.

Odvolacia komisia však za závažnejšie, než nepožiadanie o predĺženie lehoty, považuje vzniknuté prieťahy v rozhodovaní o sťažnosti. Predĺženie lehoty predstavuje v podstate formálny úkon, ktorý má za cieľ zabezpečiť rozhodnutie o sťažnosti v primeranej lehote. Pokiaľ by došlo len k nepožiadaniu o predĺženie lehoty, ale o sťažnosti bolo rozhodnuté v lehote, na ktorú je možné lehotu na rozhodovanie o sťažnosti podľa pokynu krajskej prokuratorky v [REDAKOVANÉ] por. č. [REDAKOVANÉ] z 12. februára 2018 maximálne predĺžiť, alebo hoci aj o trochu dlhšej, išlo by len o formálne porušenie povinností prokurátora bez následku spočívajúceho vo vzniku prieťahov v konaní. V danej veci bolo preukázané, že rozhodovanie o sťažnosti trvalo v prípade skutku v bode 9 viac ako šesť mesiacov od jej predloženia, a v prípade skutku v bode 12 viac ako päť mesiacov od jej predloženia. Toto je doba, ktorá značne presahuje primeranú dobu na rozhodnutie o sťažnosti. Práve tieto prieťahy v konaní tvoria podstatu skutkov, z ktorých bol disciplinárne stíhaný prokurátor uznaný vinným, pričom skutočnosť, že nepožiadala o predĺženie lehoty, len dokresľuje situáciu, za ktorej k prieťahom došlo.

Obrana Mgr. [REDAKOVANÉ], ktorou sa snaží vyvrátiť alebo zmierniť záver o existujúcich prieťahoch v konaní, v podstate spočíva v tvrdení o jeho mimoriadnej

pracovnej zaťažnosti, či už z hľadiska náročnosti ním dozorovaných vecí, alebo z hľadiska vykonávania jeho funkcie námestníka okresného prokurátora. Odvolacia komisia, tak ako prvostupňová komisia, sa touto obranou dôsledne zaoberala, pričom čiastočne aj akceptovala tvrdenia Mgr. [REDACTED] a tieto sa potom odrazili v druhu a výške disciplinárneho opatrenia. Na druhej strane však táto obrana nebola spôsobilá Mgr. [REDACTED] úplne vyviníť a zbaviť zodpovednosti. K otázke zaťažnosti boli zabezpečené prehľady o vyťaženosti jednotlivých prokurátorov Okresnej prokuratúry [REDACTED], pričom z týchto nevyplýva mimoriadna zaťažnosť Mgr. [REDACTED] oproti ostatným prokurátorom, a to tak pri zohľadnení trestných vecí v registroch Pv, ako aj v registroch Pn a Pnm. Z uvedených prehľadov práveže vyplýva, že pri pridelení trestných vecí bola zohľadnená riadiaca činnosť Mgr. [REDACTED]. Samozrejme, prehľady o vyťaženosti nemôžu poskytnúť úplný a nespochybniteľný pohľad na zaťažnosť jednotlivých prokurátorov v skúmanom období, keďže všetky veci nie sú rovnako náročné a rozsiahle, pričom práve Mgr. [REDACTED] tvrdí, že on vybavoval tie náročnejšie veci. Takéto tvrdenie nie je možné úplne objektívne overiť, nakoľko by bolo nevyhnutné porovnávať závažnosť a komplikovanosť trestných vecí aj u ostatných prokurátorov, činných na danej prokuratúre, čo je dokazovanie, ktoré presahuje potreby a možnosti disciplinárneho konania. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým zo zápisníc z porad, ale ani z ďalších dôkazov, nevyplýva, že by Mgr. [REDACTED] v rozhodujúcom období (a nielen v ňom) namietal svoju mimoriadnu pracovnú zaťažnosť alebo charakter vecí, ktoré mu boli pridelené. V tomto smere ani Mgr. [REDACTED] nenavrhol vykonať, alebo nepredložil disciplinárnym komisiám nejaký dôkaz, napr. e-mailovú alebo listinnú korešpondenciu s okresným prokurátorom, a pod. Možno teda uzavrieť, že danú situáciu akceptoval a bol s ňou uzrozmenný, pričom ako riadiaci pracovník - námestník okresného prokurátora mal možnosť s touto situáciou niečo urobiť. Na jednej strane odvolacia komisia teda akceptuje, že Mgr. [REDACTED] mal pridelené ťažké trestné veci, o čom svedčia aj podklady ním predložené na ústnom pojednávaní prvostupňovej komisie, na druhej strane však zohľadňuje pasivitu prokurátora pri riešení tejto situácie, keď nie je možné akceptovať, aby prokurátor pocítoval nespravodlivosť a znevýhodňovanie pri pridelení vecí, a zároveň žiadnym spôsobom túto nespravodlivosť neriešil. Odvolacia komisia tu nemôže jednoznačne povedať, z akého dôvodu Mgr. [REDACTED] toto prípadné znevýhodňovanie nenamietal, či to bolo z dôvodu, že chcel pomôcť kolektívu v zlej personálnej situácii, že sa nechcel zbavovať ťažkých trestných vecí, alebo z dôvodu, že objektívne k znevýhodňovaniu nedochádzalo, alebo to takto v tom čase nevyhodnocoval. Avšak ak aj konal s dobrým úmyslom a cieľom, že nechcel zaťažovať iných kolegov, alebo v tom čase túto situáciu správne nevyhodnotil, musel si byť vedomý, že takáto situácia (pokiaľ skutočne k jeho znevýhodňovaniu dochádzalo) bude viesť k priedahom v konaní. Odvolacia komisia teda prihliadla aj na deklarovанú zaťažnosť a výkon riadiacej činnosti Mgr. [REDACTED], túto okolnosť však nepovažovala za rozhodujúcu a zbavujúcu disciplinárne stíhaného prokurátora zodpovednosti.

Pokiaľ Mgr. [REDACTED] argumentuje zlou personálnou situáciou na Okresnej prokuratúre [REDACTED], a teda vysokým počtom pridelených trestných vecí na jedného prokurátora, tu je potrebné poukázať na záznam z previerky na Okresnej prokuratúre [REDACTED], sp. zn. 1/1 Spr [REDACTED] zo dňa 22.03.2021, z ktorého (najmä v časti týkajúcej sa vybavovania návrhov na konečné opatrenie a rozhodovania o sťažnostiach) vyplýva, že zásadné nedostatky boli zistené iba

v prípade Mgr. [REDAKOVANÉ] a ešte jedného prokurátora, pričom u ostatných prokurátorov, činných v preverovanom období na Okresnej prokuratúre [REDAKOVANÉ], boli zistené len nedostatky menšieho počtu a významu, napríklad kratšia doba prevyšujúca lehotu rozhodnutia o sťažnosti, alebo nedostatočné odôvodnenie žiadosti o predĺženie lehoty na rozhodnutie o sťažnosti. Je teda zrejmé, že podobné nedostatky, ako boli predmetom tohto disciplinárneho konania, u väčšiny prokurátorov Okresnej prokuratúry [REDAKOVANÉ] zistené neboli.

Mgr. [REDAKOVANÉ] tiež namieta, že prvostupňová komisia rozšírila skutky o návetie, že sa ich dopustil v postavení námestníka okresného prokurátora, pričom prvostupňová komisia tak učinila bez iniciatívy navrhovateľa. Tu odvolacia komisia konštatuje, že išlo zo strany prvostupňovej komisie o drobnú úpravu skutku bez narušenia totožnosti skutku, ktorú bola oprávnená urobiť. Na druhej strane však odvolacia komisia konštatuje, že takáto úprava nebola nevyhnutná, keďže ide o okolnosť, na ktorú by prvostupňová aj odvolacia komisia musela prihliadnúť aj bez úpravy skutkovej vety. Skutočnosť, že disciplinárne stíhaný prokurátor sa skutkov dopustil v pozícii námestníka, je nutné zohľadniť aj pri posudzovaní jeho zaťažnosti, kde vypovedá v jeho prospech, keďže musel robiť aj riadiacu činnosť, ktorú ostatní prokurátori nevykonávali, ale na druhej strane aj pri hodnotení jeho činnosti riadiaceho pracovníka ako určitého príkladu pre ostatných prokurátorov. Doplnením uvedenej skutočnosti do skutkovej vety sa žiadnym spôsobom nezmenilo postavenie Mgr. [REDAKOVANÉ] v disciplinárnom konaní, keďže ide o skutočnosť, na ktorú by disciplinárne komisie aj tak prihliadli.

Odvolacia komisia rovnako ako výrok o vine, tak aj výrok o disciplinárnom opatrení, považuje za správny, zákonný a dôvodný. Mgr. [REDAKOVANÉ] bolo uložené v podstate jedno z najmiernejších disciplinárnych opatrení, zahŕňajúcich zníženie základného platu. Tu sa odvolacia komisia stotožňuje s hodnotením závažnosti predmetného disciplinárneho previnenia prvostupňovou komisiou a určením adekvátneho disciplinárneho opatrenia. Je potrebné uviesť, že samotné skutky, za ktoré bol Mgr. [REDAKOVANÉ] uznaný vinným, síce vykazujú určitú mieru zvýšenej závažnosti vzhľadom na dĺžku rozhodovania o sťažnosti, nepožiadanie o predĺženie lehoty a konanie v postavení námestníka okresného prokurátora, avšak na druhej strane z hľadiska následku nešlo o mimoriadne závažné skutky, keď prieskumy vznikli pri rozhodovaní o sťažnostiach proti uzneseniam o zastavení trestného stíhania, v danom momente bolo konanie vedené „vo veci“, teda bez vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, Mgr. [REDAKOVANÉ] vykonával okrem agendy prokurátora aj riadiacu činnosť, má kladné hodnotenie a doposiaľ nebol disciplinárne postihnutý. Za takéto skutky a za takéhoto stavu by bolo podľa odvolacej komisie adekvátne aj disciplinárne opatrenie, spočívajúce v písomnom pokarhaní podľa § 189 ods. 1 písm. a) zák. č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021. Tu však je nevyhnutné zohľadniť aj skutočnosť, že záznamom z previerky na Okresnej prokuratúre [REDAKOVANÉ], sp. zn. 1/1 Spr [REDAKOVANÉ] zo dňa 22.03.2021, bolo konštatovaných omnoho viac a závažnejších pochybení Mgr. [REDAKOVANÉ], za ktoré síce nebol disciplinárne postihnutý, avšak tieto pochybenia majú význam pri hodnotení osoby disciplinárne stíhaného prokurátora. Pri zohľadnení všetkých skutočností, majúcich vplyv na uloženie disciplinárneho opatrenia, teda odvolacia komisia konštatuje, že v danom prípade uložené disciplinárne opatrenie zodpovedá všetkým skutkovým a právnym okolnostiam prípadu a zákonu.

Pri zvážení všetkých skutkových a právnych okolností prípadu rozhodla 1. odvolacia disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu podľa § 211 ods. 7 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení účinnom do 30.11.2021 nie je prípustné odvolanie.

JUDr. Jozef Kováčik
predseda 1. odvolacej disciplinárnej komisie
Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky